

Erasmus+mobilnost v Španiji

Podaljšane prvomajske počitnice smo izkoristili za Erasmus+mobilnost v Španiji, kjer zaključujemo projekt Campus Stellae for Europe (CS4E), v katerem smo se osredotočili na zdrav življenjski slog, kulturo in umetnost. Pripravljene na izzive smo odšli na SZ Španije v Galicijo, kjer smo v 5 dneh prehodili 121 km Jakobove poti od mesta Sarria do Santiaga de Compostella. Tukaj je nekaj utrinkov z naše poti.

Prvi dan smo se iz Ljubljane še v jutranji temi s kombijem odpravili do letališča Marco Polo v Benetkah. Dočakali smo letalo, poleteli proti Madridu, za češnjo na torti pa smo lahko pokukali tudi v pilotsko kabino. V Madridu smo se nastanili v hostlu, spoznavanje Romunov v sosednji sobi in kasneje še ogled španske šole in spoznavanje gostiteljev in tudi ekipe iz Portugalske, ki je stanovala v drugem hostlu.

Drugi dan smo z avtobusom cel dan potovali na SZ v Galicijo. Ustavili smo se v mestu Valladolid, pojedli kosilo, nato pa nadaljevali vožnjo z avtobusom. Večino vožnje smo kar prespali, saj smo se trudili preslišati glasno in strastno druženje Špancev. Naša skupina je bila že od samega začetka zelo povezana in kulturna. Zvečer smo prispeli do Sarrie, kjer smo prvič izkusili spanje v ogromni sobi, ki smo jo delili z dijaki drugih držav.

Tretji dan, torej v sredo, smo začeli svoj petdnevni, 121 kilometrov dolg pohod. Vse dni smo vstajali ob šestih zjutraj, odšli na zajtrk, najkasneje ob sedmih smo že hodili. Ob enajstih zvečer se luč ugasne in v prostorih se vzpostavi tišina. Prvi dan hoje se je marsikomu zdel najtežji, verjetno zato, ker ni bil dovolj pripravljen na celodnevno hojo, pa tudi tempo je bil kar hiter. Ko smo prispeli v Portomarin, so nas čakali topel tuš, malica in počitek. Pa tudi dež, edini na vsej poti. Nekako smo se morali navaditi, da je glavni obrok v Španiji večerja ob deveti uri zvečer. Med druženjem smo ugotovili, da se najbolje ujamemo z Romuni, ki od vseh udeležencev govorijo najboljšo angleščino.

Drugi dan našega pohoda se nam je zdel lažji, čeprav ni bil nič krajši, a celo pot smo se pogovarjali, predebatirali zgodovino glasbe, delali sklece, se ukvarjali s prvimi žulji, ogledali keltske ruševine... čas nam je res hitro minil. Ugotovili smo, da smo Slovenci kondicijsko najboljše pripravljene, saj smo vsak dan na cilj prispeli na čelu kolone. Po poti smo srečevali veliko romarjev iz celega sveta. Vsakega pozdravimo s pozdravom Buon Camino. Prespali smo v kraju Palace de Rei. Tukaj je naša ekipa imela svojo sobo in najboljšo nastanitev na celi poti.

Tretja etapa je bila najdaljša, saj smo prehodili 32 kilometrov, vendar pa so nam organizatorji s prevozom nahrbtnikov pot precej olajšali. Vsak nahrbtnik pohodnika obteži s približno dodatnimi 8-10 kilogrami. Dan je bil najbolj vroč na celi poti, a lep, saj smo hodili preko travnikov, skozi gozdove, nekateri so si namočili noge v bližnjem potoku. Prespali smo v kraju Arzua. Spanje v sobah z veliko posteljami ni posebna težava, a čakanje na tuš je nekaj povsem drugega. Seveda smo bili na cilju ponovno prvi.

Četrti dan hoje je bil kratek. Le 19 kilometrov. Kdo bi si pred to izkušnjo mislil, da si bo rekel: *'No, danes pa je hoje le za 19 kilometrov.'* Doma pa že za en kilometer stokamo. Prav zanimivo je, kako se lahko človeku perspektiva v nekaj dneh obrne. Ta dan smo prespali v kraju O Pedruoso. Tokrat smo med popoldansko aktivnostjo tekmovali in nato glasovali še za najboljšo fotografijo na poti. Najbolj utrujeni so popoldne tudi malo zaspali. Zvečer so nam postregli z odlično večerjo. Ne moremo ravno reči, da je bila večerja vedno po našem okusu, a če je človek utrujen in lačen, ga ni težko nasititi.

Zadnji dan smo morali prehoditi le 19 kilometrov do našega cilja, Santiaga de Compostella. Ko smo prišli do mesta, so nas mimovozeči vozniki pozdravljali s hupanjem. Vsaka ekipa je razvila svojo zastavo in tako smo vkorakali na glavni trg pred katedralo. Na trgu je bilo ogromno romarjev, pa tudi ostalih turistov, ki pridejo na ogled znamenite katedrale.

Po poti nam na žalost nekako ni uspelo navezati dobrega odnosa s Španci, saj so za naš okus absolutno preglasni in nespoštljivi do hrane na mizi. Sploh pa smo bili spet prvi na cilju.

Ponedeljek smo prvič cel dan preživali v Santiagu. Po zajtrku smo začeli z delom za projekt. V narodnostno mešanih skupinah smo najprej sestavili vprašanja, nato pa intervjuvali in posneli romarje v mestu. Pogovarjali smo se tudi o svojih občutkih in novih spoznanjih na romanju po poti, ki jo Španci imenujejo El Camino. Popoldne smo spet delali v skupinah. Nekateri so pisali o svojih občutjih na poti, drugi pa sestavljali video s poti.

V torek smo vstali malo bolj zgodaj, saj nam je trem skupinam uspelo dobiti avtobus, da smo se odpeljali na dopoldanski izlet v Finisterro, najzahodnejši del Evrope. Prav poseben občutek je bil, ko smo stali na »koncu sveta«.

Popoldne smo urejali fotografije in pripravljali video predstavitev poti. Nekateri smo si ogledali muzej v katedrali, vsi pa smo bili prisotni v cerkvi, kjer je potekala maša za romarje, z orglami, petjem in ogromno kadilnico. Lepa kulturna izkušnja.

Jutri pa že potujemo proti Madridu. Cel dan vožnje...

